

وَعَلَىٰ عِبَادِهِ الْمُسِيحُ الْمَوْعُودِ

تَحْمَدًا وَنُصَلِّي عَلَىٰ رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ਖੁਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ 3.11.2017

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਉਧਾਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਅਹਮਦੀਆਂ ਦਾ ਹੀ ਖ਼ਾਸਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ

ਰੱਬ ਕਰੇ ਕਿ ਕਯਾਮਤ ਤੱਕ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣ ਜੋ ਰੱਬ ਖ਼ਾਤਰ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਤੇ ਭਾਵਨਾ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਹਿਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣ

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੋਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖ਼ਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 03 ਨਵੰਬਰ 2017 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਬੈਤੁਲ ਫ਼ਤੂਹ ਮੌਰਡਨ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ।

ਤਸੱਹੁਦ, ਤਊਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦੀ ਆਇਤ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ :

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تَحِبُّونَ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨੇਕੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਰਚ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਿਸਚੇ ਹੀ ਰੱਬ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ।

ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਨੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹਰਜ਼ਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਸਹਾਬਾ ਨੇ ਕੀਤਾ । ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਦੀਨ ਖ਼ਾਤਰ ਕੁਰਬਾਨ ਕੀਤਾ । ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ (الْبِرِّ) 'ਅਲਬਿਰ' ਦੀ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ । ਅਰਥਾਤ ਨੇਕੀ ਦੇ ਇਸ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਨੇਕੀਆਂ ਦਾ ਉਤੱਮ ਮਿਆਰ ਸੀ, ਜੋ ਸੰਜਮਤਾ ਦਾ ਉਤੱਮ ਮਿਆਰ ਸੀ, ਜੋ ਆਚਰਣ ਦਾ ਉਤੱਮ ਮਿਆਰ ਸੀ, ਜੋ ਆਰਥਕ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਉਤੱਮ ਮਿਆਰ ਸੀ, ਜੋ ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਉਤੱਮ ਮਿਆਰ ਸੀ । ਇਉਂ ਇਕ ਰਿਵਾਇਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੱਦ ਇਹ ਆਇਤ ਨਾਜ਼ਲ ਹੋਈ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਤਲਹਾ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ

ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ, ਰੱਬ ਦੇ ਰਸੂਲ ! ਮਰਾ ਇਕ ਬਾਗ਼ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਅੱਜ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਦਕਾ (ਦਾਨ) ਕਰਦਾ ਹਾਂ । ਤਾਂ, ਇਹ ਮਿਆਰ ਸਨ ਸਹਾਬਾ ਦੇ ਅਤੇ ਅੱਜ ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਹਿਸਾਸ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਸੱਚੇ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਮੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਵੀ ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਅਹਮਦੀ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਅੱਜ ਦੁਨੀਆਂ ਜੋ ਮਾਲ ਦੌਲਤ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਹਮਦੀਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੱਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਰਥਕ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸ ਨਿਰੰਤਰ ਤਰਬੀਯਤ (ਸੀਖ ਸਿੱਖਿਆ) ਦਾ ਸਿਟਾ ਹੈ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਸਾਡੀ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ : ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਧੰਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸੇ ਲਈ 'ਤਾਬੀਰੁਰ ਰੋਯਾ' ਵਿੱਚ ਲਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜਿਗਰ ਕੱਢ ਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਭਾਵ ਮਾਲ ਹੈ । ਇਹੋ ਕਰਣ ਹੈ ਕਿ ਵਾਸਤਵਿਕ ਸੰਜਮਤਾ ਤੇ ਇਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਵਾਸਤਵਿਕ ਨੇਕੀ ਨੂੰ ਉਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਸਲ ਕਰੋਗੇ ਜੱਦ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਰਚ ਨ ਕਰੋਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਬ ਦੀ ਮਖਲੂਕ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਤੇ ਚੰਗੇ ਸੁਲੂਕ ਦਾ ਇਕ ਵੱਡਾ ਭਾਗ ਮਾਲ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਨਵੀ ਲੋੜਾਂ ਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਮਖਲੂਕ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਇਮਾਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਬਿਨਾ ਇਮਾਨ ਸੰਪੂਰਨ ਤੇ ਪਕਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਹਕੂਕੁਲ ਇਬਾਦ (ਮਾਨਵਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ) ਵੀ ਇਮਾਨ ਦਾ ਇਕ ਭਾਗ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਇਮਾਨ ਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਜੱਦ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸਮਰਪਣ ਨ ਕਰੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਲਾਭ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ੈਅ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਹਿਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ । ਸੋ, ਮਾਲ (ਧੰਨ) ਦਾ ਰੱਬ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੀ ਗੁਣਵਤਾ ਤੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਹੈ । ਅਬੂਬਕਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਖਾਤਰ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਗੁਣਵਤਾ ਅਤੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਦੀਨ (ਧਰਮ) ਲਈ ਇਕ ਲੋੜ ਵਰਨਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਘਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਲੈਕੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਗਏ ।

ਸੋ, ਇਹੋ ਉਹ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਤੇ ਗੁਣਵਤਾ ਹੈ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਜੱਦ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਰੱਬ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰੱਬ ਨੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਧਾਕੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸੌ ਗੁਣਾ ਤੱਕ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ । ਤਾਂ ਜੱਦ ਅਹਮਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਵਧਾਕੇ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੋ ਵਰਤਰਾਓ ਕਰੇਗਾ । ਅਹਮਦੀ ਜੱਦ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜਿਸ ਨੇ ਇਕ ਖਜੂਰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਰੱਬ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰੱਬ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਬਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰੱਬ ਉਸ ਖਜੂਰ ਨੂੰ ਸੱਜੇ ਹੱਥੀ ਕੁਬੂਲ ਕਰੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਖਜੂਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਮਾਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ

ਜਾਵੇਗਾ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਪਹਾੜ ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਵਛੇਰੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਡਾ ਜਾਨਵਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਹੁਣ ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਗਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿੱਸੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਸਗੋਂ ਅੱਜ ਵੀ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਜਰਬੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਗੱਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਾਧਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਾਧਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਸੋ, ਇਸੇ ਸੰਬੰਧੀ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਰਨਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ :

ਕੈਮਰੂਨ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦਾ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਮੁਬਲੱਗ ਇੰਚਾਰਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਮੁਅਲੱਮ ਅਬੂਬਕਰ ਸਾਹਬ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਕ ਅਹਮਦੀ ਨੇ ਜੋ ਪਿਛੱਲੇ ਸਾਲ ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਅਬਦੁਲੱਹ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਬੁਰੇ ਹਾਲਾਤ ਸਨ ਕਿ ਆਪਣੀ ਫ਼ੈਮਲੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਔਖਾ ਸੀ। ਨਮਾਜ਼ ਜੁਮਏ ਵਿੱਚ ਇਕ ਦਿਨ ਆਏ । ਨਮਾਜ਼ ਜੁਮਏ ਦੇ ਬਾਦ ਜੱਦ ਸੈਕ੍ਰਟਰੀ ਸਾਹਬ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਲਈ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲੱਹ ਸਾਹਬ ਕੋਲ ਜੋਬ ਵਿੱਚ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਫ਼ਰਾਂਕ ਸਨ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਐਲਾਨ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤੀ । ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਦ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਰੱਬ ਨੇ ਮੇਰਾ ਚੰਦਾ ਪਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਮੈਂਨੂੰ ਕੰਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵੇਤਨ ਇਕ ਲੱਖ ਫ਼੍ਰਾਂਕ ਸੇਫ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਚੰਦੇ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਮੈਂਨੂੰ ਮਿਲੇਗੀ । ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਰੱਬ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਹਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਵੇਤਨ ਵੀ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਚੰਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ । ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਇਹ ਗ਼ਰੀਬ ਲੋਕ ਹਨ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਕਿਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਤਜਰਬਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਬਰਕਤਾਂ ਤੋਂ ਨਿਵਾਜ਼ਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਹੋਰ ਵੀ ਉਧਾਰਣ ਹੈ :

ਇਕ ਨਵੇਂ ਅਹਮਦੀ ਦਾਉਦ ਸਾਹਬ ਹਨ ਕਾਂਗੋ ਬ੍ਰਾਜ਼ਵੀਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਆਰਥਕ ਹਾਲਤ ਤੰਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਘਟੇ ਘੱਟ ਹਰ ਜੁਮਏ ਲਈ ਅਹਮਦੀਆ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਰਨ । ਜੱਦ ਉਹ ਜੁਮਏ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਦਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਕ ਦਿਨ ਜੁਮਏ ਦੇ ਬਾਦ ਵੱਖਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੱਮਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਰੱਬ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅਵਸ਼ ਹੀ ਕੁਝ ਨ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਣ । ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਆਪ ਰੱਬ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਣਗੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵਧਾਕੇ ਪਰਤਾਏਗਾ । ਮੁਬਲੱਗ ਸਾਹਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਵਾਨਾ ਕੀਤਾ । ਇਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਦ ਜੁਮਏ ਲਈ ਆਏ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਕਾਰਣ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਪਿਛੱਲੇ ਜੁਮਏ ਜੋ ਚੰਦਾ ਦੇਣ ਦੀ ਤਹਿਰੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋ ਫ਼੍ਰਾਂਕ ਸੇਫ਼ਾ ਚੰਦੇ ਦੀ ਮਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਚੰਦਾ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਦ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਗਵਾਂਢੀ ਮਿੱਤਰ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਨੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਲਕੜ ਬਾਲੂਣ ਵਾਲੀ ਸਾਡੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਚਨਚੇਤ ਹੀ ਉਹ ਲਕੜ ਲੈਣ ਲਈ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਫ਼੍ਰਾਂਕ ਸੇਫ਼ਾ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਫੜਾ ਗਏ । ਮੈਂਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਹੁਣੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਚੰਦਾ ਦੇਕੇ ਘਰ ਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਨਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰੱਬ ਨੇ ਚਾਲੀ ਗੁਣਾ ਵਧਾਕੇ ਪਰਤਾ ਦਿੱਤੇ ।

ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਨਜ਼ਾਨੀਆ ਦੇ ਅਮੀਰ ਸਾਹਬ ਨੇ ਲਿੱਖਿਆ ਕਿ ਇਕ ਨਵੇਂ ਅਹਮਦੀ ਉਬੈਦ ਸਾਹਬ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜਗੀਰੀ ਮੇਰਾ ਕਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਕਠਨ ਹਾਲਾਤ ਸਨ, ਪਤਨੀ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਨਿਰਬਾਹ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਇਕ ਦਿਨ ਮੁਅਲੱਮ ਨੇ ਚੰਦੇ ਦੀ ਤਹਿਰੀਕ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਰਕਮ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੀ ਉਹ ਕੇਵਲ ਐਨ੍ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਲਈ ਪਤਨੀ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੱਦ ਮੁਅਲੱਮ ਸਾਹਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੱਬ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰੱਬ ਬਹੁਤ ਬਰਕਤਾਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਚੰਦੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸੋ, ਇੰਝ ਹੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਦ ਮੈਂਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ ਕਿ ਅੱਜ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਕੀ ਖਾਣਗੇ ਕਿ ਇਹੋ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਹੀ ਲੰਘੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਕਿਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਝੱਟ ਓਥੇ ਜਾਕੇ ਮਿਣਤੀ ਅਦਿ ਕਰ ਲਵਾਂ । ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਂਨੂੰ ਮਿਹਿਨਤਾਨੇ ਵੱਜੋਂ ਐਡਵਾਂਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰਕਮ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ । ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪੰਜਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰੱਬ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦਿਤਾ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਏ । ਇਉਂ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਜੱਦ ਮੈਂ ਰੱਬ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦਿਤਾ ਮੇਰੇ ਹਾਲਾਤ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ । ਹੁਣ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਚੰਦਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ । ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਨਵੇਂ ਅਹਮਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਬ ਇਹਨਾ ਤਜਰਬਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਉਂਦਾ ਹੈ ।

ਮਾਲੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦਾ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਓਥੋਂ ਦੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਸੀਨਾ ਸਾਹਬ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਅਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਅਵਸਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਧਾਰਣ ਜਿਹੀ ਆਮਦਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਸੌ ਫ਼੍ਰਾਂਕ ਸੇਫ਼ਾ ਚੰਦੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਮਾਤ ਅਹਮਦੀਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਚੰਦੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਚੰਦਿਆਂ ਦੀ ਬਰਕਤ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਨੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਬਰਕਤ ਪਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਉਹ ਮੁਸੀ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸੌ ਦੀ ਥਾਂ ਹੁਣ ਪੈਂਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਫ਼੍ਰਾਂਕ ਸੇਫ਼ਾ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਚੰਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ।

ਫ਼੍ਰਾਂਸ ਤੋਂ ਇਕ ਨਵੇਂ ਅਹਮਦੀ ਹਮਜ਼ਾ ਸਾਹਬ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੈਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਜੱਦ ਮੈਂਨੂੰ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਚੰਦੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੀ ਆਰਥਕ ਹਾਲਤ ਮਾੜੀ ਸੀ । ਮੈਂਨੂੰ ਕੁਝ ਅਹਮਦੀ ਮਿਤਰਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਚੰਦੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਬਰਕਤ ਹੈ ਰੱਬ ਉਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵਧਾਕੇ ਪਰਤਾਉਂਦਾ ਹੈ । ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੇਵਲ ਸੱਠ ਯੂਰੋ ਸਨ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਰੱਬ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਚੰਦਾ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਬਾਕੀ ਜੋ ਹੋਵੇਗਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ । ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਜੇ ਚੰਦਾ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਹੀ ਦਿਨ ਲੰਘੇ ਸਨ ਕਿ ਮੇਰੀ ਬੈਂਕ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਘਰ ਆਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅਕਾਉਂਟ ਵਿੱਚ ਛੇ ਸੌ ਯੂਰੋ ਕਿੱਤੇ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ । ਪਤਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਛੇ ਸੌ ਯੂਰੋ ਦੇਣੇ ਸਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੋ ਰਕਮ ਮੈਂ ਚੰਦੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਰੱਬ ਨੇ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵਧਾਕੇ ਮੈਂਨੂੰ ਪਰਤਾ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂਨੂੰ ਵਹਿਮ ਭਰਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ।

ਇੰਡੀਆ ਬੈਂਗਲੂਰ ਦੇ ਇਕ ਨੌਜੁਆਨ ਬੋਰੋਜ਼ਗਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀ ਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਘਰ ਦੀ ਮਾਸਕ ਕਿਸਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕ ਰਹੇ ਸਨ । ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਾਹਬ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਪਰ ਜੱਦ ਸੈਕ੍ਰੇਟਰੀ ਸਾਹਬ ਨੇ ਮੈਂਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਦੱਸੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਹਨਾਂ

ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਮੈਂਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਆਪ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਇਸ'ਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂਨੂੰ ਆਪ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਮੇਰਾ ਆਪ ਤੋਂ ਇਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਚੰਦਾ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਲੈਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ । ਆਪ ਆਪਣੀ ਸਮਰਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਚਾਹੇ ਲਿਖਵਾ ਦੇਣ ਇਸ'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪ ਇਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਾਦਾ ਲਿੱਖ ਲੈਣ । ਰੱਬ'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇੰਸ਼ਾਅਲੱਹ ਅਦਾਇਗੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ । ਸੋ, ਰੱਬ ਨੇ ਮਿਹਰ ਕੀਤੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਮੁਲਾਜ਼ਮਤ ਮਿਲ ਗਈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਾਦਾ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦਾ ਵੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਲ ਦਾ ਵੀ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਅਹਮਦੀਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਗਿਣਤੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਕਰਕਤਾ ਰਖੱਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯੁਗ ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਯੁੱਗ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਰੱਬ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਨੁਵਾਦ ਰਾਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਵੱਖ ਵੱਖ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ ਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜਮਾਤ ਦੇ ਲਿਟੇਚਰ ਰਾਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮਿਸ਼ਨ ਹਾਊਸਜ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਰਾਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਮਿਆਤ (ਮਦਰਸਿਆਂ) ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਰਾਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਹਮਦੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਆਰਥਕ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਮਾਲੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਉਪੱਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਵਾਜ਼ਦਾਰੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਜਹਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਜ਼ੇਗਾ । ਇੰਸ਼ਾਅਲੱਹ । ਜੇਕਰ ਕਿਤੇ ਕਮੀ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੁਆਇਆ ਜਾਂਦਾ । ਇਕ ਵਾਰ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਣ ਬਾਰੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ ਸਲਾਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਸੀ ਕਿ :

ਇਹ ਗੱਲ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਜਮਾਤ ਲਈ ਕਿਸੇ ਚੰਦੇ ਦੀ ਵੀਲੋੜ ਹੈ । ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ ਰੋ ਰੋ ਕੇ ਬੈਅਤ ਕਰਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਚੰਦੇ ਦੇਣਗੇ ਪਰ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ । ਆਪ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਹਰ ਇਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਭਾਈ ਨੂੰ ਚੰਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤਹਿਰੀਕ ਕਰੋ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ । ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਇਹ ਗੱਲ ਅੱਜ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ । ਜੱਦ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਧਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਦਾ, ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਅਤੇ ਵਕਫ਼ੇ ਜਦੀਦ ਵਿੱਚ, ਜੱਦ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾਉਣ ਤਾ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਣ ਕਰਕੇ, ਤਾਂ ਅਹਮਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਕ ਜੋਸ਼ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਾਲੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀਆਂ ਇਮਾਨ ਵਧਾਉ ਗਲਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਸੋ, ਇਹ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀਆਂ ਉਧਾਰਣਾ ਕੇਵਲ ਅਹਮਦੀਆਂ ਦਾ ਹੀ ਖ਼ਾਸਾ ਹਨ ਚਾਹੇ ਉਹ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਸਦੇ ਹੋਣ । ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਫਿਤਰਤ (ਸੁਭਾਵ) ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ । ਰੱਬ ਕਰੇ ਕਿ ਕਯਾਮਤ ਤੱਕ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣ ਜੋ ਰੱਬ ਖ਼ਾਤਰ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਰਖੱਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਹਿਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਵੰਬਰ ਵਿੱਚ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅੱਜ ਮੈਂ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦੇ ਚੁਰਾਸੀਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇ ਅਰੰਭ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਬੀਤੇ ਸਾਲ ਦੇ ਕੁਝ ਬਿਬਰਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ । ਜੋ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸਾਲ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦੇ ਮਾਲੀ ਨਿਜ਼ਾਮ ਵਿੱਚ ਇਕ ਕਰੋੜ ਪੰਝੀ ਲੱਖ ਅੱਸੀ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਉਂਡ ਦੀ ਮਾਲੀ ਮੁਰਬਾਨੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਜੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਅਲਹਮਦੁਲਿਲੱਹ । ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਬੀਤੇ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਪੰਦਰਾਂ ਲੱਖ ਤਰਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਉਂਡ ਬਹੁਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਮੂਹਿਕ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਕਢਕੇ ਜਰਮਨੀ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਹੈ । ਨੰਬਰ ਦੋ ਬਰਤਾਨੀਆ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ, ਚਾਰ 'ਤੇ ਕੈਨੇਡਾ, ਪੰਜ 'ਤੇ ਭਾਰਤ, ਛੇ 'ਤੇ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ, ਸੱਤ 'ਤੇ ਇੰਡੋਨੇਸ਼ੀਆ ਅਤੇ ਅੱਠ 'ਤੇ ਮਿਡਲ ਈਸਟ ਦੀ ਜਮਾਤ ਹੈ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੰਬਰ ਨੌ 'ਤੇ ਵੀ ਮਿਡਲ ਈਸਟ ਦੀ ਜਮਾਤ ਹੈ ਦਸਵੇਂ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਘਾਨਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਦਸ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਦੱਸ ਵੱਡੀਆਂ ਜਮਾਤਾਂ ਦੀ ਚੰਦੇ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਲੜੀਵਾਰ ਨਾਂ ਵਰਨਣ ਕੀਤੇ ।

ਇੰਡੀਆ ਦੀਆਂ ਦਸ ਜਮਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀਵਾਰਤਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, ਕੇਰਾਲਾ, ਕਰਨਾਟਕ, ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ, ਤਿਲੰਗਾਨਾ, ਤਾਮਿਲ ਨਾਡੂ, ਉਡੀਸਾ, ਪੰਜਾਬ, ਬੰਗਾਲ, ਦਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ।

ਦਸ ਵੱਡੀਆਂ ਜਮਾਤਾਂ ਜੋ ਹਨ ਕਾਲੀਕਟ ਕੇਰਾਲਾ, ਪਿਥਾਪਰਮ ਕੇਰਾਲਾ, ਕਾਦੀਆਂ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ, ਕਲਕੱਤਾ, ਬੈਂਗਲੂਰ, ਕੇਨਾਨੂਰ ਟਾਉਨ, ਪੈਂਗਾਡੀ, ਮਾਥੋਟਮ, ਕੋਰੋਲਾਈ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਦੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰੱਬ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਧੰਨ ਮਾਲ ਤੇ ਜਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤਿਅੰਤ ਬਰਕਤ ਪਾਵੇ । ਭਾਵ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਇਸ ਦੇ ਬਾਦ ਮੈਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਕ ਹੋਰ ਤਹਿਰੀਕ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਯੂਕੇ ਲਈ ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਨੇ ਧੰਨਵਾਨ ਜੋ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਸਮਰਥਾ ਰਖਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਹੈ । ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੰਘਿਆ ਹੈ ਹੈ ਮਸਜਿਦ ਬੈਅਤੁਲ ਫ਼ੁਤੂਹ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਇਕ ਭਾਗ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਮਨਸੂਬਾ ਹੈ, ਵਾਹਵਾ ਵਡੋ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੈ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਖ਼ਲੀਫ਼ਾ ਤੁਲ ਮਸੀਹ ਰਾਬੇ ਰਹਿਮਾਹੁਲੱਹ ਨੇ ਜੱਦ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਿਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸੱਤ ਅੱਠ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਣ ਤਾਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ । ਪਰ ਮਸਜਿਦ ਦੀ ਜੋ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਸੀ ਹਾਲ ਸਮੇਤ ਲਗਭਗ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਵੀ ਦੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਦ ਹੀ ਘੱਟ ਪੈ ਗਈ ਫਿਰ ਏਥੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੀਆਂ ਜਮਾਤਾਂ ਨੇ ਲੋਕ ਏਥੇ ਈਦ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਨ ਆਉਣ ਆਪਣਿਆਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਬਹਿਰਹਾਲ ਲੋੜ ਤਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਤੇ ਵਡੋ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਨਾਉਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਲੋਕ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਜਤਨ ਕਰਕੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯੂਕੇ ਜਮਾਤ ਦਾ ਮਨਸੂਬਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਯੂਕੇ ਦੇ ਅਹਮਦੀਆਂ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਧੰਨਵਾਨ ਲੋਕ ਜੋ ਹਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ । ਜ਼ੈਲੀ (ਅਧੀਨ) ਤੰਜੀਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ੈਲੀ ਤੰਜੀਮਾ ਦੇ ਪੱਖੋਂ, ਜਮਾਤਾਂ ਨੂੰ ਜਮਾਤਾਂ ਪੱਖੋਂ, ਜੋ ਵੱਡੀਆਂ ਜਮਾਤਾਂ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਹੀ ਹੁਣ ਏਥੇ ਬਾਹਰੋ ਮਹਿਮਾਨ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯੂਕੇ ਜਮਾਤ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਇਹਨਾਂ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾਨ ਨਵਾਜ਼ੀ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸਗੋਂ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਈ ਹੈ । ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ ਸਲਾਮ ਨੇ ਇਕ ਮੌਕੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ :

ਆਲਮਗੀਰ ਨੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹੀ ਮਸਜਿਦ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਤਾਂ ਲੋਕ ਦੌੜੇ ਦੌੜੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਬਿਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਸਜਿਦ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਹੈ ਇਸ ਖ਼ਬਰ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਝੱਟ ਸਜੱਦੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਿਆ ਅਤੇ ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਕੀਤਾ । ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਹਜ਼ੂਰ, ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਦਾ ਕਿ ਰੱਬ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਸਦਮਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਮੁਦੱਤ (ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ) ਤੋਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੰਮੇ ਸਾਹ ਭਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਐਨ੍ਹੀ ਵੱਡੀ ਮਸਜਿਦ ਜੋ ਬਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਇਮਾਰਤ ਰਾਹੀਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਮਖ਼ਲੂਕ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਕਾਸ਼ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਵਿਉਂਤ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ੁਭ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ, ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਓਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਦੇਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਸੁਝਦਾ ਸੀ । ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਪੁੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਜਾਏ । ਸੋ ਰੱਬ ਅੱਜ ਰੱਬ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੁੰਨ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਮਾਰਗ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਵਲੱਹੁ ਸਮੀਉਲ ਅਲੀਮ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਕਮ ਦੇ ਵਾਢੇ ਜੋ ਕਰਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਨ । ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦੇਣ । ਰੱਬ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਯੂਕੇ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਨਸੂਬੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤੌਫ਼ੀਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ।

ਜੁਮਏ ਦੇ ਖ਼ੁਤਬੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਮੁਕਰੱਮ ਮਹਮੂਦ ਨਾਖ਼ੁਜ਼ਹ ਸਾਹਬ ਆਫ਼ ਯਮਨ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਹ ਗ਼ਾਇਬ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪ ਦੇ ਸਦਗੁਣਾ ਨੂੰ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ।

Khulasa Khutba Jumma 03.11.2017

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Translated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi Desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)

Toll Free Shoba Noorul Islam-1800-3010-2131